

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čkovni račun štev. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravnništvo: Maribor, Koroška 5.
Telefon 2118.

Cene inseratov: Cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrt strani Din 500.—, 1/8 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—,
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.—

V skupno fronto!

Kadar razvije sovražnik svojo bojno črto, pokaže s tem, da je voljan in pripravljen za boj. Jugoslovanski konkordat je bila tista postojanka katolicizma, ki jo je sovražnik napadel z vso silo. Navalil je na njo z vsemi sredstvi ter popeljal v boj vse svoje čete. Videli smo v strnjeni vrsti vse raznolike elemente: demokrate, kmetijce, fašiste, pofarje, bivše in sedanje mačkovece, četnike, brambovce, stražarje, socialiste, komuniste itd. Drugače so med seboj v neskladju, včasih celo v ostrem sporu; ko pa gre proti katolicizmu, se medsebojno obračunavanje odloži in vsa kopja se obrnejo proti njemu, ki ga smatrajo za skupnega sovražnika. Časopisje je v tem boju poskušalo opraviti delo topništva. Vsi listi omenjenih strank in stranic, skupin in skupinic so streljali proti »klerikalizmu«, s katero frazo bi bili radi maskirali svoj pravi cilj. V resnici so bili njihovi topiči vsi naperjeni proti skali sv. Petra, ki je na njej zgrajena Kristusova Cerkev. Ob tej skali so se po pričevanju zgodovine že razbili najhujši strelji najmočnejšega sovražnika. Kako se ne bi ti nemočni papirnatki izstrelki?

Sovražnika je treba presojeti ne po njegovi trenutni moči in tudi ne po uspehu, odnosno neuspehu, marveč po duhu, ki ga prešinja. Duh je, ki oživlja. Ta duh jih je pognal v boj ter jih bo, ko se bodo razšli vsak za svojim posebnim namenom, ob dani potrebi zopet zbral v skupno vrsto. To je duh protikatolištva. V borbi za konkordat ni šlo za nobene privilegije, za nobene predprave katoliške Cerkve, šlo je za njene najprirodnejše in najpreprostejše pravice. Najbolj naravna pravica človekova je pravo do obstoja in življenja. Ali ni to tudi najnaravnejša pravica Cerkev? Kdor ji to pravico zanika, hoče s tem reči: Cerkev mora izginiti. Nekateri to odkrito in naravnost zahtevajo, v prvi vrsti socialisti in komunisti, ki po svojem očaku Leninu proglašajo vero za strup ljudstva. JNS laži-liberalci ter njim sorodne in z njimi združene skupine to zahtevajo prikrito. Pod krinko protiklerikalizma se borijo proti vsakemu vplivu vere in Cerkve na javno življenje ter hočejo Cerkev degradirati kot sužnjo svobodomiselnovernen države. Tudi zastava jugoslovanstva jim služi kot krinka za boj proti katolicizmu, ki je baje tuja vera ter se radi tega mora umakniti pred »nacionalno« religijo.

Katoliška Cerkev pa je takšna, kakršna je, in drugačna ne more biti. Takšna je, kakor jo je Kristus ustvaril ter ji določil in ji določuje bistvo. Saj katoliška Cerkev ni nič drugega, kot na svetu živeči in delujoči Kristus. Cerkev ima kot predmet

celega človeka z vsem njegovim življenjem, notranjim in zunanjim. Zato ne more drugače, kot da posega tudi v javno življenje, ki ga skuša prekvasiti s Kristusovim duhom. Kristus je Kralj, ki mora vladati v dušah posameznikov, v družinah, občinah, društvih, v narodu in državi. Ker se liberalizem in materialistični socializem bori zoper vplivanje Cerkve na javno, družabno življenje, se s tem bori ne zoper klerikalizem, marveč zoper Kristusa in Boga. Ako proglašajo liberalci in socialisti katoliško akcijo kot zahtevo političnega katolicizma in klerikalizma, proglašajo s tem rimskega papeža za prvega klerikalca in političnega katoličana, saj je papež prvi propovednik katoliške akcije. In če celotno radikalno jugostvovanstvo žigosa katolicizem kot tujo religijo, proglašajo s tem pravega Boga kot tujca v državi, ki bi se moral umakniti nekemu nacionalnemu maliku.

Naši nasprotniki so odkrili svoje karte, jasen nam je cilj in način njihovega vojskovanja. S tem so nam olajšali borbo zoper nje, borbo, ki nam je vsiljena. Ako bi

»Nemška državna delniška družba za izkoriščanje železnih rudnikov in kovinarsko industrijo«

Vsem našim čitateljem je znana kolektivizacija ali podržavljenje ruskega poljedelstva, ki je že rodilo toliko gorja in lakote. Ker v Nemčiji ni poljedelstvo prva panoga, ampak železna industrija in kovinarstvo, hoče nemška vlada na tem polju posnemati ruskega Stalina z zasego železne rude in nje uporabe od strani države.

Rusi imajo svoje gospodarske petletke, Nemci štiriletke, kateri načeljuje pruski ministrski predsednik in general Göring. V tej štiriletki hoče hitlerizem za vsako ceno pokazati, da je ustvaril vse mogoče tovarne za pridelovanje nadomestil za razne sirovine, ki jih Nemčija nima in radi tega niti prav misliti ne more na zadostno oborožitev.

Za zgradbo novih tovarn je potrebno železo in zopet železo in ravno železo vsebujočih rudnin primanjkuje Nemcem v toliko meri, da je nemška industrija v zadnjem času pričela počivati.

Nemški industrijalci so začeli skrajševati delovni čas in odpuščati delavce. Vse to se je dogajalo radi pomanjkanja železne rude. General Göring je sklical velein-

nasprotniki puščali Cerkev, da deluje po zahtevi in duhu Boga in njegovega namestnika na zemlji, bi jih tudi mi pustili pri miru. Ker pa nastopajo proti Cerkvi, njenim pravicam in dolžnostim, moramo mi stopiti na branik za Boga, vero in Cerkev. Ako bi tega ne storili, bi bili nevredni sinovi Cerkve in naroda, onečastili bi ime Boga-Zveličarja, pa tudi spomin svojih katoliških očetov in prednikov. Ako bi ostali zgolj trpni in nedelavni, bi hudobija med našim narodom narasla in mi bi bili soodgovorni za njeno porast. Hudobija se ne da drugače premagati, kot z odločno in vztrajno borbo zoper njo. Strnimo svoje vrste za ta boj! Vsi, ki jim je pri srcu obramba naših verskih in narodnih svetinj, morajo v skupno fronto za katolištvo in slovenstvo. Ne gre za politiko. Gre za to, ali bo smela in mogla katoliška Cerkev neovirano izvrševati med našim narodom in v naši državi svojo od Boga ji dano nalogo in ali bo mogel naš narod v bodoče živeti življenje po svoji katoliški in slovenski duši. Cilj je torej visok in vreden, da se zanj borimo z vsemi močmi. Naši tabori in ljudska zborovanja so učinkovit dokaz, da so naše vrste za ta v resnici kulturni boj pripravljeni.

dustrijalce na posvet in ti so mu odkrito priznali, da je angleški zasebni kapital zavzel vse bogatejše železne rudnike in da bi one rude, ki so še preostale bogznaj kje čisto na kraju sveta, požrle preveč denarja, če bi jih hoteli izrabiti.

V očigled temu odgovoru je nemški Stalin-Göring ustanovil posebno državno delniško družbo za izkoriščanje železnih rudnikov in kovinarske industrije. To družbo so krstili »Herman Göring«.

Zgradila bo svojo lastno železorudarsko industrijo in se bo polastila rudnikov in peči za topljenje železne rude v Badenu, Frankenu in v pokrajini Hanover. Omenjena družba lahko pritegne dosedaj obstoječe zasebne rudarske družbe, ali jih pa tudi odkloni in prenese njihove dosežke pravice na državno rudokopno velepodjetje. Od tega novega podržavljenja so izvzeti samo premogovniki, solinarne in podjetja za pridobivanje kalija in magnezija.

Po zgledu ruske poljedelске kolektivizacije bo prišlo v Nemčiji v najkrajšem času do podržavljenja železne in sploh kovinarske industrije in bodo ukinjena vsa tozadevna zasebna podjetja, ki so doslej žrtvovala vse, da je bila Nemčija kot industrijska država na višku in je prednjačila s svojimi industrijskimi izdelki vsem drugim državam.

Če le ne bo Göringa radi tega početja ravno tako glava bolela kakor Stalina, ker je podržavil poljedelstvo...